

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Dampffibsfartens overordentlig store Udvikling gjør det nødvendigt, at der, ligesom Staten nu stiller bestemte Fordringer for Opnaaelsen af Rettighed til at blive Fører eller Styrmænd paa et hvilket som helst Skib, ogsaa stilles ikke alene særlige Fordringer til Førere af Dampffibe, men ogsaa til dem, der ere betroede det vigtige Hverv at betjene Maskinen, idet den største Sikkerhed, som kan opnaaes imod Ulykkestilfælde i Maskinen, hvorved Gods og Menneskeliv kunne blive udsatte for Fare, maa søges i et kyndigt og paalideligt Tilsyn. Ligeledes er det af stor Betydning for Dampffibenes Sikkerhed og Betjening, at Føreren har et saadant almindeligt Kjendskab til Maskinens Behandling og vigtigste Dele, at han forstaaer at bruge den paa rette Maade og i paakommende Tilfælde selv kan tage en Haand med i dens Betjening. I andre Lande saasom England og Sverig har man ogsaa alt i længere Tid haft denne Erkjendelse og ved Lov fastsat visse Betingelser for Rettigheden til at blive Dampffibsfører eller Maskinmester. Med disse Hensyn for Die har Marineministeren i Rigsdagens indebærende Samling forelagt tvende Lovforslag, nemlig dels om Tillæg til og Forandringer i Lov om Styrmændsexamen af 6te Marts 1869, dels om Examen for Maskinister, og til disse slutter det foreliggende Lovforslag sig som et nødvendigt Tillæg.

I det Væsentlige er Lovforslaget affattet paa Grundlag af det Forslag, som blev udarbejdet af det af Folkethinget i Samlingen 1872—73 nedsatte Udvalg til Prøvelse af et af Justitsministeren forelagt Forslag til Lov om Tilsyn med Dampffjedler og Damppassagerfartøier (jvfr. det Forslag til Lov om Tillæg til Loven om Sønering, der som Bilag A findes vedføjet den af nysnævnte Folkethingsudvalg under 19de Mai 1873 afgivne Betænkning), og Sagen har derefter været Gjenstand for nærmere Overveielse af Navigationsdirektøren saavel som af Bestyrelsen for Foreningen til Søfartens Fremme. Hvad angaaer de Enkeltheder, hvori det afviger

fra det af det omtvænte Folkethingsudvalg udarbejdede lignende Forslag, skal man bemærke Følgende.

Sidstnævnte Lovforslags §§ 1—3, der ville findes i det Væsentlige at stemme med nærværende Lovforslags §§ 1, 2 og 4, omhandle Retten til at føre dansk Dampffib, og i § 3 nævnes Dampffibsfører-Examen som Betingelse for at kunne føre dansk Dampffib af over 150 Tons i den Fart, for hvilken det er paabudt at føre Logbog. Tilsvarende Fordringer ere ogsaa optagne i nærværende Lovforslags § 4, jvfr. § 3, men det er forøvrigt anseet usikkert, at Føreren, foruden at have bestaaet bemeldte Examen, tillige skulde kunne fremlægge Beviis for praktisk Færdighed i, om end ikke fuldstændigt at kunne betjene en Dampmaskine, saa dog at kunne sætte den i Gang og stoppe den. Føreren af et Seilskib har, førend han bliver Fører, gennemgaaet de forskjellige Grader ombord og er efterhaanden ved de forefaldende Skibsarbejder bleven gjort fortrolig med Behandling af Rigting og Seil, hvorimod Føreren af et Dampffib meget godt kan have faret i længere Tid med Dampffib som Matros eller Styrmænd uden at være bleven gjort fortrolig med, hvad der foregaaer i Maskinrummet, med den Skibet bevægende Kraft. Det skjønes heller ikke, at det vilde være for streng en Fordring, om der af de nævnte Dampffibsførere forlangtes, foruden Examen i Maskinlære, Beviis for nogen Færdighed i Behandling af Maskinen. Man har dog ikke kunnet finde det tilstrækkeligt betryggende, at alene Førerne af større Dampffibe paa de heromhandlede længere Reiser ere i Besiddelse af Kundskab om og Færdighed i Behandlingen af Maskiner, og man har i saa Henseende antaget, at tillige den første eller eneste Styrmænd paa saadanne burde være i Besiddelse af den nævnte Kundskab og den nævnte Færdighed, idet de meget let kunne komme til at træde i Førerens Sted. I Henhold hertil er der, i Overensstemmelse med den af Navigationsdirektøren derom gjorte Indstilling, i nær-